

[Albinus Jensen.]

fremmest Spærringerne ved Stæmmeværkerne og særlig Kraftstationen ved Tange. Vel har der i mange Slægtled været Spærringer i Gudena, men det er særlig efter Anlægget af Tange-Værket, at den katastrofale Nedgang i Fiskebestanden mærkes i det nedre Løb af Gudena, saa det snart ikke er muligt at fange en spiselig Fisk mere.

Til Ophjælpning af Fiskebestanden er ved Tange-Værket anlagt en Ørredklækningsanstalt, og der er i Aarets Løb udsat Millioner af Ørredyngel, uden at det har givet mærkbare Resultater i Fiskebestanden. Nu har imidlertid Biologisk Station udarbejdet en Plan, hvorefter Ørredudsættelsen skal ske, og det er da at haabe, at Udbyttet maa blive større end hidtil.

Det, som Lodsejerne og Fiskerne klager over og anser for mest ødelæggende for Fiskebestandens Bevarelse, er de daarlige Forhold for Fiskens Vandring, hvilket ikke mindst skyldes Fisketrapperne ved Stæmmeværket; navnlig er det Fisketrapperne ved Tange-Værket, man anser for uegnede til Formaålet, og som man ønsker ændret. Da Koncessionen i 1918 blev givet, var Fiskeriautoriteterne klar over, at Stæmmeværket vilde skade Fiskeriforholdene, og blandt Betingelserne for at opnaa Koncession var da ogsaa den, at Koncessionshaverne er pligtige at træffe de Foranstaltninger, som Ministeren maatte anse for nødvendige til Sikringen af Fiskebestanden.

Der er nu forløbet 20 Aar siden Tange-Værket paabegyndtes, og siden er Fiskebestanden Aar for Aar blevet mindre og mindre i Gudena. Uroen og Utilfredsheden blandt Lodsejerne, Fiskerne og andre interesserede er stadig voksende, og Kravet er nu, at der sker en Ændring i Forholdene, et Krav, som jeg synes man ikke vedblivende kan skubbe til Side. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister for Fiskeriet, at Sagen tages op til Undersøgelse og Behandling, saa der paa bedste Maade raades Bod paa Ulemperne og Danmarks største Ferskvandsomraade paa ny kan blive et rent og godt Fiskevand.

Flere ærede Medlemmer har under Finanslovdebatten udtalt sig indgaaende om Arbejdsløsheden og Beskæftigelsesproblemet, bl. a. mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der periferisk omtalte den paatænkte Fabrik ved Silkeborg. Det giver mig Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger. Der er efter min Mening al Grund til at anerkende det store Initiativ, Regeringen har

udfoldet og stadig udfolder for at bekæmpe Arbejdsløsheden ved Igangsættelse af Arbejder, men Staten kan ikke alene magte denne Opgave, hvilket flere af Regeringens Medlemmer ogsaa ofte har udtalt. Anlæg af Landeveje, Broer, Viadukter og Cyklistier kan være saare nyttige Foretagender, der ogsaa, saa længe Arbejdet staar paa, giver Beskæftigelse, men heller ikke længere. Naar Arbejdet er fuldført, maa det erstattes med nyt Arbejde og nye Foretagender; der er nemlig ikke vedblivende Arbejdsmuligheder og ikke noget værdiskabende i saadanne Foretagender.

Derfor tror jeg, at det private Erhvervslev maa med i Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden, dels, om muligt, ved Udvidelse af bestaaende Virksomheder, dels ved Optagelse af nye Industrigrene.

Siden Verdenskrigen har den organisk-tekniske Industri taget en mægtig Udvikling i Europa og Amerika, men der er vel ingen Tvivl om, at den kemisk-tekniske Industri endnu er i sin Barndom, og at her er et Omraade med uanede Muligheder. Spørgsmaalet er, om vi herhjemme ikke bør have vor Opmærksomhed i højere Grad henvendt herpaa, saa at ikke andre Lande paa disse Omraader tager eventuelle Muligheder fra os. Vort Land er jo ikke fra Naturens Side udstyret med mange Raastoffer, hvad vi desværre ofte mærker, ikke mindst ved Afsætningen af vor Landbrugs-eksport.

Der er da ogsaa fra Nationaløkonomers Side peget paa de kemisk-tekniske Industrier. Paa Provinsbankernes Generalforsamling gjorde Formanden opmærksom paa, at man muligvis maatte ind paa Kapitalinvestering i den kemisk-tekniske Industri, og for kort Tid siden holdt Direktør Juncker, Aarhus Oliemølle, en Tale i Aarhus, hvori han efter min Mening fremkom med mange sunde og rigtige økonomiske Betragtninger. Direktør Juncker udtalte bl. a., at Storingen gennem en Aarrække paa Grund af gode Arbejdsvilkaar har haft gode Muligheder, og at Lederne inden for denne Industri derfor har en samfundsmæssig Pligt til ikke at indstille sig paa en Rentertilværelse, men at bruge deres Initiativ til konsoliderende Nydannelser inden for Virksomhedens Omraade eller, hvis det er muligt, skabe helt nye Industrier. Jeg synes, at dette Synspunkt er rigtigt, og jeg vilde ønske, at mange Industriledere vilde tage Henstillingen til Følge.

Det er jo rigtigt, at der ved Silkeborg er paatænkt opført en kemisk-teknisk Fabrik for Tilvirkning af Kunstsilke, Kunstbomuld